

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Krajský soud v Českých Budějovicích – pobočka v Táboře ve veřejném zasedání konaném dne 15. 6. 2023 projednal odvolání, které proti rozsudku Okresního soudu v Táboře ze dne 14. 2. 2023, č.j. 1 T 58/2022-452, podal obžalovaný

[jméno] [příjmení], [datum narození] v [obec], [anonymizována dvě slova], trvale bytem [adresa], okres [okres],

a rozhodl o něm

takto:

Podle § 258 odst. 1 písm. e), odst. 2 trestního řádu se napadený rozsudek k odvolání obžalovaného zrušuje ve výroku o uloženém peněžitém trestu.

Podle § 259 odst. 3 písm. b) trestního řádu se při nezměněném výroku o vině a výroku o trestu odnětí svobody s podmíněným odkladem jeho výkonu nově rozhoduje takto:

Obžalovanému

[jméno] [příjmení], narozenému [datum] v [obec], [anonymizována dvě slova], trvale bytem [adresa], okres [okres],

se podle § 67 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku za užití § 68 odst. 1, 2 trestního zákoníku ukládá peněžitý trest v počtu 40 denních sazeb po 500 Kč, tedy v celkové výši 20 000 Kč (dvacet tisíc korun českých).

Odůvodnění:

1. Shora označeným rozsudkem Okresního soudu v Táboře byl obžalovaný [jméno] [příjmení] uznán vinným přechinem maření přípravy a průběhu voleb a referenda podle § 351 alinea druhá trestního zákoníku, dílem jako spolupachatel podle § 23 trestního zákoníku. Za uvedený přechin byl podle § 351 odst. 1 trestního zákoníku odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání 8 měsíců.

Podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku a § 82 odst. 1 trestního zákoníku mu byl výkon uloženého trestu podmíněně odložen na zkušební dobu v délce 2 let. Podle § 67 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku za užití § 68 odst. 1, 2 trestního zákoníku byl obžalovanému dále uložen peněžitý trest v počtu 80 denních sazeb po 800 Kč, tedy v celkové výši 64 000 Kč. Spoluobžalovaným v této trestní věci byl [jméno] [příjmení], který byl uznán vinným přečinem maření přípravy a průběhu voleb a referenda podle § 351 alinea druhá trestního zákoníku ve formě spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku, a podle § 351 odst. 1 trestního zákoníku za užití § 62 odst. 1 trestního zákoníku a § 63 odst. 1 trestního zákoníku byl odsouzen k trestu obecně prospěšných prací ve výměře 180 hodin.

2. Rozsudek soudu I. stupně jako celek právní moci nenabyl, neboť obžalovaný [příjmení] proti němu včas podal odvolání. Ohledně obžalovaného [příjmení] je napadený rozsudek již pravomocný.

3. Obhájce obžalovaného [jméno] [příjmení] v písemném odůvodnění podaného opravného prostředku specifikuje, že tento je směřován jak proti výroku o vině, tak proti výroku o trestu. Má za to, že soud I. stupně z provedeného dokazování vyvodil nesprávné skutkové závěry, když skutkovou podstatu přečinu maření přípravy a průběhu voleb a referenda podle § 351 alinea druhá trestního zákoníku nepovažuje v případě obžalovaného za naplněnou. K jednání obžalovaného [příjmení] ve vztahu ke svědkovi [příjmení] obhájce namítá, že z výslechu tohoto svědka nevyplývá, že by mu obžalovaný měl nabídnout bydlení a práci za to, že ho půjde volit ve volbách, a nevyplývá z něho ani to, že by tento svědek dal ve volbách hlas právě obžalovanému [příjmení]. Obhájce zdůrazňuje, že na výslovný dotaz, zda kvůli tomu, aby svědek získal práci a bydlení, mu bylo řečeno, že musí jít k volbám, odpověděl, „ne, myslím, že ne“. Nepovažuje tedy za prokázané, že by obžalovaný slíbil svědkovi [příjmení] ubytování a práci v souvislosti s výkonem volebního práva, což je součástí skutkové podstaty daného trestného činu. Nemá pak za prokázaný ani úmysl obžalovaného, tedy to, že obžalovaný učinil nabídku práce a bydlení s úmyslem ovlivnit vůli svědka v souvislosti s volbami. Otázkou také dle obhájce zůstává, zda nabídka práce a ubytování vůbec naplňuje definici finančního, majetkového nebo jiného obdobného prospěchu. Obhájce dovozuje, že i jiný obdobný prospěch musí mít majetkový základ. Slib zaměstnání, v němž osoba dostává odměnu za provedenou práci a slib ubytování, které není poskytováno zdarma, ale dotyční za něj hradí úplatu, obhájce nepovažuje za prospěch ve smyslu příslušného ustanovení trestního zákoníku. K jednání obžalovaného [příjmení] ve vztahu k obžalovanému [příjmení] pak obhájce namítá, že jediným usvědčujícím důkazem je právě výpověď spoluobžalovaného [příjmení]. Argumentaci okresního soudu, že výpověď obžalovaného [příjmení] zapadá do dalších v řízení provedených důkazů, zejména výpovědí svědků [příjmení], [příjmení], [příjmení] a [příjmení], a není tedy jediným usvědčujícím důkazem, označuje obhájce za nepravdivou. Zdůrazňuje, že žádný z dalších svědků nesdělil jakoukoliv souvislost s obžalovaným [příjmení]. Všichni komunikovali výhradně s obžalovaným [příjmení] a obžalovaného [příjmení] fakticky neznali, jim tedy obžalovaný [příjmení] žádnou úplatu neposkytl. Obhájce se dále zabývá určením částky 10 000 Kč, kterou měl obžalovaný [příjmení] převzít od obžalovaného [příjmení]. Připomíná, že sám obžalovaný [příjmení] v přípravném řízení při výslechu dne 3. 6. 2022 potvrdil, že se jednalo o půjčku a pokud platil lidi, které sehnal za účelem změny trvalého bydliště a voleb, tyto platil ze svého. U soudu pak výpověď změnil tak, že mu peníze předal obžalovaný [příjmení] za účelem zaplacení lidí, kteří budou ochotni jej volit. K dotazu, proč v přípravném řízení vypovídal jinak, obžalovaný [příjmení] uvedl, že potřeboval peníze, tak mu je obžalovaný dal s tím, že je později použije na vyplacení těch lidí a že se do toho zamotal kvůli otázkám obhájce. Obžalovaný [příjmení] nicméně sám připustil, že ačkoliv jej měl obžalovaný [příjmení] oslovit s žádostí, aby sehnal lidi k volbám, na jaře, práce pro obžalovaného [příjmení] skutečně prováděl až v červenci, což koresponduje s tvrzením obžalovaného [příjmení], že se v případě provádění prací jednalo o splácení půjčky. Obhájce uzavírá, že soud I. stupně tak založil vinu obžalovaného pouze na

tvrzení spoluobžalovaného [příjmení], který oproti přípravnému řízení výpověď změnil, který i dle tvrzení okresního soudu působil při podání výpovědi velmi nervózně, který pouze prohlásil vinu, ale odmítl následně odpovídat na otázky obhájce obžalovaného [příjmení], a který má poměrně bohatou trestní minulost. Obhájce dále rozporuje tvrzení obžalovaného [příjmení], že se do své výpovědi v přípravném řízení zapletl právě kvůli otázkám obhájce spoluobžalovaného [příjmení]. Zdůrazňuje, že z protokolu o výslechu je zřejmé, že obžalovaný vypovídal spontánně, otázky obhájce následovaly až později a tématu půjčky se již netýkaly. Okresnímu soudu vytýká, že se tedy jednostranně přiklonil k tvrzení nevěrohodné osoby, bez jejíž změněné výpovědi by nebylo možné obžalovaného [příjmení] shledat vinným. Ničím jiným totiž nebylo prokázáno, že by obžalovaný [příjmení] komukoliv nabídl finanční prostředky za to, aby při volbách hlasoval pro něj. Otázkou pak dle obhájce navíc zůstává, zda soudem shledané jednání vůbec naplňuje skutkovou podstatu daného trestného činu, když ze samotné právní věty je zřejmé, že nabídnutý finanční prospěch musí být způsobitelný k tomu, aby přiměl dotyčného volit v rozporu s nezávislým vyjádřením své vůle. Přitom osoby, které měl sehnat obžalovaný [příjmení], si sice změnil trvalé bydliště či k tomu učinily kroky, avšak k volbám se dostavila pouze svědkyně [příjmení] a ostatní oslovení se voleb nezúčastnili, ani k tomu nebyli nikým nuceni či přesvědčováni. Změna trvalého bydliště pak nestačí k naplnění skutkové podstaty přečinu maření přípravy a průběhu voleb a referenda podle § 351 alinea druhá trestního zákoníku, protože není sama o sobě schopna ovlivnit průběh a výsledek voleb a nezasahuje tak do objektu chráněného tímto ustanovením, tedy do práva svobodné a demokratické volby. Obhájce opakuje, že nabídka obžalovaného [příjmení] nebyla s to ovlivnit vůli svědků jít či nejt k volbám a tam volit či nevolit. Zájem, chráněný trestním právem, tak v tomto případě nebyl porušen. Závěrem obhájce dodává, že svědkyně [příjmení] se dle svých slov k volbám dostavila kvůli obžalovanému [příjmení], protože mu chtěla pomoci, nikoli kvůli penězům. Obhájce uzavírá, že rozhodnutí soudu I. stupně proto nelze považovat za správné a navrhuje, aby jej odvolací soud zrušil a sám rozhodl tak, že se obžalovaný [příjmení] obžaloby zproští.

4. V průběhu veřejného zasedání, konaného před odvolacím soudem dne 15. 6. 2023, obhájce obžalovaného přednesl podané odvolání v plné shodě s jeho písemným vyhotovením. K prohlášení viny spoluobžalovaným [příjmení] namítl, že obžalovaný [příjmení] v hlavním líčení doznal vinu ve vztahu ke skutku tak, jak byl popsán v obžalobě, nicméně jeho popis skutku se postupem času měnil. Poukázal též na to, že ve skutkové větě napadeného rozsudku došlo oproti obžalobě k vypuštění části jednání ve vztahu k [jméno] [příjmení], byť bylo vycházeno z prohlášení viny. Zdůraznil pak, že na základě prohlášení viny obžalovaným [příjmení] nelze ve vztahu ke spoluobžalovanému [příjmení] považovat skutkový děj za prokázaný a z institutu prohlášení viny nemůže být vina tohoto spoluobžalovaného vyvozována. Obhájce dále připomněl, že prospěchem, který měli lidé oslovení obžalovaným [příjmení] z přijetí nabídky volit ve volbách získat, mělo být zaměstnání a ubytování, poskytované nikoli zdarma. V České republice přitom není nezaměstnanost a není problémem získat pracovní místo či ubytování, tedy nelze mít za naplněný znak skutkové podstaty uvedeného přečinu spočívající v získání prospěchu. Obhájce v této souvislosti odkázal na dosavadní judikaturu, s tím, že tato se zabývá pouze klasickými úplatky, kdy voliči dostanou vyplněný volební lístek, aby volili konkrétního kandidáta, a zároveň obdrží finanční odměnu. Dovodil, že příslušnou skutkovou podstatou oproti tomu není chráněna situace, kdy někdo nabízí potencionálnímu voliči zajištění práce a ubytování v obci, v níž kandiduje na starostu, neboť takový slib je projevem standardní politické práce. Za nepřipustné ovlivňování voličů lze dle obhajoby označit pouze takové jednání, které směřuje k tomu, že volič je násilím, lstí nebo jiným manipulativním způsobem donucen k tomu, aby hlasoval v rozporu s nezávislým vyjádřením své vůle. V této trestní věci se přitom nikdo svědků nezeptal, kde a koho chtěli vlastně volit. Navíc z osob, vůči nimž měl útok směřovat, nikdo obžalovaného [příjmení] nezná, a finanční prostředky obdržel pouze jeden svědek, tedy jednalo se o maximálně jeden útok. Vzhledem k uvedenému obhájce obžalovaného v souladu s písemným vyhotovením opravného prostředku závěrem navrhl zrušit napadený rozsudek a obžalovaného

zprostit obžaloby, popř. zrušit napadený rozsudek a věc vrátit soudu I. stupně k novému projednání a rozhodnutí s tím, aby se vypořádal s otázkou, jakou povahu má prohlášení o vině ve vztahu k tomu, jak je podaná obžaloba, a dále s tím, zda vůbec mohlo předmětným jednáním dojít k ovlivnění voleb, popř. jakým způsobem, a jak lze definovat majetkový a jiný obdobný finanční prospěch. Pokud jde o výrok o trestu, obhájce obžalovaného soudu I. stupně vytkl, že nikterak nevysvětlil, proč zvolil právě uvedenou částku peněžitého trestu, když k výši tohoto trestu neprovedl žádné důkazy a dostatečně nezjišťoval majetkové poměry obžalovaného. Intervenující státní zástupkyně Krajského státního zastupitelství v Českých Budějovicích – pobočka v Táboře se naproti tomu s napadeným rozsudkem zcela ztotožnila. Zdůraznila, že okresní soud měl k dispozici dostatek důkazů, které zhodnotil v souladu se zásadami zakotvenými v § 2 odst. 5, 6 trestního řádu, přičemž se dostatečně vypořádal i s argumentací obhajoby. Právní kvalifikaci jednání obžalovaného označila státní zástupkyně za zákonnou. Uložený trest shledala mírným a výchovným, splňujícím zákonná kritéria. Odvolání obžalovaného proto označila za nedůvodné a jako takové jej podle § 256 trestního řádu navrhla zamítnout.

5. Odvolacím soudem bylo poté k návrhu obhajoby dokazování doplněno o výsledch obžalovaného [příjmení] k jeho majetkovým poměrům. Obžalovaný uvedl, že v posledních čtyřech měsících činí jeho čistý měsíční příjem částku 27 000 Kč, předtím dosahoval příjmu ve výši 22 000 Kč měsíčně. Našetřeno má cca 50 000 Kč a jako rodina jsou vlastníky cca 18-ti hektarů pozemků. Má však i závazky, vyživuje dva nezletilé syny a s manželkou splácí hypotéku, výše měsíční splátky činí 11 000 Kč, přičemž hypotéka je prodloužena o dalších 5 let. Dále uvedl, že v souvislosti s provozem rodinného domu hradí na energiích částku 6 000 – 7 000 Kč měsíčně. Pokud jde o cennější věci movité, vlastní pouze osobní automobil, který zakoupil za částku 70 000 Kč.

6. Dalšímu důkaznímu návrhu obžalovaného [příjmení], spočívajícímu ve zjištění majetkových poměrů svědků, oslovených obžalovaným [příjmení] (jenž měl být proveden k ověření, zda z učiněné nabídky zaměstnání mohli mít potenciální voliči vůbec nějaký prospěch), odvolací soud nevyhověl. Tento důkazní návrh totiž shledal nadbytečným, neboť osobní a majetková situace oslovených osob plyne již z jejich poměrně detailních výpovědí, i z výpovědi samotného obžalovaného [příjmení], který se vyjádřil mj. k tomu, jakým způsobem si jím oslovené osoby vybíral.

7. Po doplněném dokazování státní zástupkyně i obhájce obžalovaného odkázali na již učiněné konečné návrhy. Obžalovaný v rámci práva posledního slova uvedl, že trestní řízení je pro něho ponaučením, aby se již v politice neangažoval.

8. Krajský soud poté ve smyslu § 254 odst. 1 trestního řádu přezkoumal k odvolání obžalovaného [příjmení] napadený rozsudek soudu I. stupně v části jeho se týkající a přezkumu podrobil taktéž zákonnost řízení, které vydání napadeného rozhodnutí předcházelo. Po náležitém přezkumu učinil závěr, že podanému oprávněnému prostředku, pokud jde o výrok o vině, není namíste vyhovět, a to z důvodů rozvedených níže.

9. Předem nutno uvést, že odvolací soud neshledal nic, co by svědčilo o porušení procesních norem. Okresní soud konal ve věci hlavní líčení vždy při zachování veškerých zákonných lhůt a obžalovaný [příjmení], zastoupený svým obhájcem, se v jeho průběhu mohl vyjádřit ke všem skutečnostem, kladeným mu za vinu, i ke všem prováděným důkazům, jeho právo na obhajobu bylo tedy náležitým způsobem šetřeno. Řízení, které napadenému rozsudku předcházelo, netrpí takovými vadami, jež by měly za následek porušení ustanovení, jimiž se má zabezpečit řádné objasnění věci a právo na obhajobu, a které by mohly negativně ovlivnit správnost a zákonnost rozhodnutí soudu I. stupně. Pokud jde o skutečnost, že obžalovaný [příjmení] prohlásil vinu ve vztahu ke skutku tak, jak byl popsán v obžalobě a soud I. stupně následně upravil popis skutkové věty, a to vypuštěním [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] jako osob, které byly rovněž

zjednány za účelem volby obžalovaného, v uvedeném krajský soud neshledává pochybení soudu I. stupně. Je pravdou, že dokazování v rozsahu, v jakém obžalovaný prohlásil vinu, se neprovádí, a provádí se pouze ve zbylém rozsahu; tím však není dotčena možnost vyslyšet obžalovaného k účasti jiných osob na spáchaném skutku, ohledně kterého prohlásil vinu. Obžalovaný [příjmení] se přitom v hlavním líčení právě k jednání obžalovaného [příjmení] podrobně vyjádřil. Pokud se pak ve vztahu k obžalovanému [příjmení] nepodařilo bez důvodných pochybností prokázat trestné jednání vůči svědkům [příjmení] a [příjmení], nelze okresnímu soudu vyčítat, že postupoval dle zásady v pochybnostech ve prospěch obžalovaného a oproti podané obžalobě upravil popis skutkové věty tak, že uvedené osoby vypustil z okruhu osob, které měly být zjednány za účelem volby obžalovaného [příjmení]. Totožnost skutku zůstala zachována, neboť ta není narušena tím, že některé ze skutečností pojatých původně do souhrnu skutečností charakterizujících jednání obžalovaných odpadnou.

10. Soud I. stupně pak vyvinul maximální úsilí, aby ve věci spravedlivě a podle zákona rozhodl. Při svém rozhodování vycházel z dostatečně detailních výpovědí obou obžalovaných a výpovědí svědeckých, přičemž k dispozici měl také důkazy povahy listinné. Pro své rozhodnutí si tedy opatřil dostatečný důkazní rámec. S námitkou, že okresní soud vycházel při činění svých skutkových závěrů z prohlášení viny obžalovaného [příjmení], se nelze ztotožnit. Byť tento obžalovaný skutečně prohlásil svoji vinu, zároveň byl před přijetím prohlášení viny soudem I. stupně k účasti spoluobžalovaného [příjmení] na páchaní trestné činnosti poměrně podrobně vyslechnut a i v hlavním líčení (byť k dotazům soudu) se vyjádřil k tomu, jakou částku a za jakým účelem od obžalovaného [příjmení] obdržel, jaké osoby následně oslovil, co konkrétně jim nabízel, zda jim předal finanční prostředky a v jaké výši, a zda oslovené osoby jeho nabídku přijaly, popř. jaké kroky na jejím základě učinily. Vzhledem k nesouladu ve výpovědích tohoto obžalovaného z přípravného řízení a z hlavního líčení, týkajícímu se určení částky min. 8000 Kč, kterou převzal obžalovaný [příjmení] od obžalovaného [příjmení], byla k odstranění tohoto rozporu v souladu s § 207 odst. 2 trestního řádu přečtena příslušná část výpovědi obžalovaného [příjmení] z přípravného řízení, a obžalovaný [příjmení] byl vyzván k jeho vysvětlení.

11. Jednotlivé provedené důkazy pak okresní soud posuzoval zcela v souladu s postupem, upraveným v ust. § 2 odst. 6 trestního řádu, když tyto hodnotil podle svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu. Hodnocení důkazů nalézacím soudem, jak je obsaženo zejména v odstavcích 13-24 odůvodnění napadeného rozhodnutí, lze považovat za vyčerpávající, logické a přesvědčivé, takže s ohledem na § 263 odst. 7 trestního řádu je odvolací soud tímto hodnocením důkazů vázán, když sám neshledal žádného důvodu ve vztahu ke skutkovým zjištěním dokazování jakkoli doplňovat. Po řádném vyhodnocení důkazů nalézací soud učinil ve věci správné skutkové i právní závěry. Rozhodnutí procesního soudu je dle mínění soudu odvolacího i dostatečným způsobem odůvodněno v souladu s § 125 odst. 1 trestního řádu, když soud pregnantním způsobem vyložil, které skutečnosti byly vzaty za prokázané, o které důkazy svá skutková zjištění opřel, a jakými úvahami se řídil při jejich hodnocení. Procesní soudkyně se pak v odůvodnění napadeného rozsudku neopomněla vypořádat s žádnou podstatnou okolností, odpovídajícím způsobem reagovala i na obhajobu obžalovaného [příjmení] (v odstavci 23 odůvodnění napadeného rozhodnutí) a přesvědčivě vysvětlila, proč byla tato opodstatněně odmítnuta.

12. Odvolací soud byl nicméně ve vztahu ke skutkovým a právním zjištěním okresního soudu povinen zabývat se důsledně všemi námitkami, které odezněly v opravném prostředku obžalovaného, a jež se kromě již shora rozebrané námítky vztahující se k prohlášení viny obžalovaným [příjmení] týkaly zejména neprokázání jakéhokoli trestného jednání obžalovaného ve vztahu ke svědkovi [příjmení], dále tvrzené nevěrohodnosti výpovědi obžalovaného [příjmení], která byla zásadním usvědčujícím důkazem, a také otázky naplnění znaku skutkové podstaty přečinu maření přípravy a průběhu voleb a referenda podle § 351 alinea druhá trestního zákoníku, spočívajícího v jiném obdobném prospěchu.

13. Pokud jde o jednání obžalovaného [příjmení] ve vztahu ke svědkovi [jméno] [příjmení], odvolací soud nad rámec odůvodnění napadeného rozhodnutí doplňuje následující. Svědek [příjmení], byť jeho výpověď lze hodnotit jako poněkud rozbíhavou, opakovaně potvrdil, že jej v minulosti kontaktoval bývalý starosta [název], slíbil mu práci a ubytování v [název] a dal mu i podepsat příslušné doklady za účelem změny trvalého pobytu. Svědek též opakovaně uvedl, že se následně s přítelkyní [jméno] [příjmení] zúčastnili voleb v [název] právě proto, že jim tam byla slíbena práce a ubytování, když život v obci je nezajímavý, zajímalo je pouze jejich bydlení a zaměstnání. Doplnil, že starosta jim tehdy předal i předem připravené volební lístky se zaškrtnutými jmény nebo jménem, které pouze vhodili do volební urny (viz výpověď svědka na č.l. 418 – 420 trestního spisu). V uvedené souvislosti je namístě ocitovat část výpovědi tohoto svědka, který na dotaz, co je vedlo k tomu, aby volili uvedeným způsobem, odpověděl: „Podívejte se, když vám někdo slíbí ubytování a práci, tak normálně uděláte cokoliv“. Přčinu maření přípravy a průběhu voleb nebo referenda podle § 351 alinea druhá trestního zákoníku se dopustí ten, kdo jinému, popř. pro jiného v souvislosti s výkonem volebního práva poskytne, nabídne nebo slíbí finanční, majetkový nebo jiný obdobný prospěch, aby volil v rozporu s nezávislým vyjádřením své vůle. K námitce obhajoby, zda lze slib zajištění zaměstnání a ubytování vůbec považovat za slib jiného obdobného prospěchu, krajský soud doplňuje, že pojem majetkový nebo jiný obdobný prospěch je v trestním právu vykládán jako jakákoli výhoda, přičemž zpravidla spočívá v přímém majetkovém prospěchu (např. v penězích nebo naturálním plnění), avšak může jít také o výhody jiného druhu (vzájemná protislužba, získání vhodného a dobře placeného zaměstnání apod.). Pokud pak byla předmětná nabídka učiněna konkrétní osobě, která ubytování i práci naléhavě sháněla (viz výpověď [jméno] [příjmení]) a jež právě a pouze vedena tímto slibem volila předem dohodnutého kandidáta, navíc za použití předvyplněného volebního lístku, předaného jí právě obžalovaným [příjmení], aniž by se vůbec zajímala o dění v obci, když jinak by ji vůbec nenapadlo v předmětné obci realizovat volební právo, odvolací soud se zcela ztotožnil se závěrem soudu I. stupně, že takové jednání je jednáním, naplňujícím znaky skutkové podstaty přčiny podle § 351 alinea druhá trestního zákoníku. V takovém případě se totiž nejedná o standardní politickou práci či předvolební akci zaměřenou na neurčitý, nekonkrétní okruh potencionálních voličů, nepodmiňující poskytnutí různých pozorností tím, jak by měla konkrétní osoba volit.

14. K namítané nevěrohodnosti obžalovaného [příjmení] krajský soud shrnuje, že obžalovaný [příjmení] v přípravném řízení i v hlavním líčení vypovídal v podstatě shodně s jedinou výjimkou, týkající se účelového určení finanční částky min. 8 000 Kč, kterou od obžalovaného [příjmení] obdržel. Jinak obžalovaný [příjmení] v postupně činěných výpovědích shodně uvedl, že jej obžalovaný [příjmení] oslovil, zda by nesehnal lidi, kteří by se přihlásili k trvalému pobytu v obci [název] a volili jej opětovně za starostu obce. Shodně opakovaně také vypověděl, že za tuto službu mu obžalovaný [příjmení] přislíbil obecní zakázku. On mu vyhověl a pokusil se někoho sehnat, přičemž si vybíral osoby s finančními problémy, které byly rády, že obdrží nějakou odměnu. Obžalovaný [příjmení] dále v přípravném řízení i v hlavním líčení konstantně uváděl, že oslovil následující osoby – svědky [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení], s tím, aby si nechali změnit trvalý pobyt a aby následně v [název] ve volbách dali hlas tehdejšímu starostovi, za což jim nabízel částky do 1 000 Kč, a také jim předal lístky na přihlašování v obci [název], které mu podepsali a on je odevzdal obžalovanému [příjmení]. Všichni obžalovaným [příjmení] oslovení svědci pak potvrdili, že jim obžalovaný [příjmení] nabídl finanční prostředky za změnu trvalého bydliště a za volbu konkrétního kandidáta v obecních volbách v [název], přičemž svědci [příjmení] a [příjmení] výslovně v tomto směru hovořili o obžalovaném [příjmení], svědci [příjmení] a [příjmení] sice jeho jméno výslovně neuvédli, ale z okolností je zřejmé, jakému kandidátovi měli dát ve volbách hlas. Jedinou spornou otázkou tedy zůstalo, zda částka min. 8 000 Kč, kterou obžalovaný [příjmení] od obžalovaného [příjmení] obdržel (což potvrdili oba obžalovaní), představovala půjčku, kterou si obžalovaný [příjmení] následně odpracoval (což je verze obžalovaného

[příjmení], a obdobně vypovídal i obžalovaný [příjmení] v procesně použitelné výpovědi v přípravném řízení), nebo zda se jednalo o finanční prostředky poskytnuté obžalovaným [příjmení] obžalovanému [příjmení] na výplatu potencionálních voličů (jak vypovídal obžalovaný [příjmení] v hlavním líčení). Pokud jde o vysvětlení uvedeného rozporu ve výpovědích obžalovaného [příjmení], krajský soud si dovoluje odkázat na argumentaci okresního soudu vtělenou do odstavce 14 odůvodnění napadeného rozhodnutí, s nímž se zcela ztotožňuje a nad její rámec doplňuje následující. Předmětný rozpor obžalovaný [příjmení] vysvětloval nejenom v rámci hlavního líčení, ale prakticky shodně se k němu vyjádřil již v rámci prostudování spisu, kdy taktéž uvedl, že pokud jde o předanou částku, sice se původně jednalo o půjčku, ale pak mu obžalovaný [příjmení] sdělil, ať ji nevrací, ale použije právě na výplatu potencionálních voličů. Uvedené vysvětlení i krajský soud považuje za věrohodné, a to vzhledem k finančním poměrům obžalovaného [příjmení], jehož dluhy v době podání návrhu na povolení oddlužení dne 11. 1. 2017 činily částku téměř 850 000 Kč, jakož i s ohledem na to, v čí prospěch bylo uvedeným způsobem jednáno. Je skutečně krajně nepravděpodobné, aby osoba, která má dlouhodobě finanční těžkosti, sama z vlastní iniciativy nabízela vlastní finanční prostředky dalším osobám, aby v [název] volili za starostu právě obžalovaného [příjmení]. Okresní soud tak správně dovodil, že pokud jde o finanční částky, slibované a částečně i předané potencionálním voličům (viz [jméno] [příjmení], [příjmení] [příjmení]), jednalo se o finanční prostředky obžalovaného [příjmení], které poskytl spoluobžalovanému [příjmení], přičemž není rozhodující, zda tento účel předaných peněz byl jednoznačně určen již při jejich předání. Zbývá dodat, že způsobilost nabídky finanční odměny, učiněné na žádost obžalovaného [příjmení] vůči potencionálním voličům prostřednictvím obžalovaného [příjmení], ovlivnit vůli konkrétních voličů, plyne již ze skutečnosti, že obžalovaný [příjmení] si dle svých slov k oslovení vybíral osoby nemajetné, pro které byla taková nabídka nepochybně zajímavá. K námitce, že pokud finanční odměnu obdržel pouze jeden svědek, jedná se o maximálně jeden útok, odvolací soud připomíná, že skutková podstata příslušného přečinu je naplněna nejenom poskytnutím, ale i samotným nabídnutím finančního prospěchu. Jak přitom správně poukázal již soud I. stupně, není rozhodující, zda osoba, kterou se pachatel snažil ovlivnit, ve volbách následně skutečně volila dle přání pachatele. Byť pak svědkyně [příjmení] uvedla, že nevolila primárně kvůli penězům (přičemž zároveň potvrdila, že i ona obdržela předpřipravený volební lístek), ale protože chtěla vyhovět obžalovanému [příjmení], slíbenou odměnu neodmítla a za účast ve volbách převzala celkem částku 1 000 Kč.

15. Skutková zjištění okresního soudu a navazující právní kvalifikaci jednání obžalovaného dle § 351 alinea druhá trestního zákoníku lze tak dle odvolacího soudu považovat za souladné se skutečnostmi, vyplývajícími z provedených důkazů. Prospěch (jiný obdobný prospěch) byl obžalovaným [příjmení] přímo slíben [jméno] [příjmení], a to zjevně s cílem, aby volil v rozporu s nezávislým vyjádřením své vůle, a dále byl finanční prospěch obžalovaným [příjmení] nabídnut a částečně i poskytnut přes prostředníka (obžalovaného [příjmení]) pro jiného – [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení], taktéž s cílem ovlivnit je tak, aby volili v rozporu s nezávislým vyjádřením své vůle.

16. Za situace, kdy odvolací soud v plném rozsahu akceptoval výrok o vině obžalovaného [příjmení], zaměřil se v rámci své prezkumné povinnosti i na výrok o uloženém trestu. Obžalovanému byl za předmětnou trestnou činnost uložen okresním soudem jednak trest odnětí svobody v délce osmi měsíců, s podmíněným odkladem jeho výkonu na zkušební dobu v trvání dvou let, jednak trest peněžitý v počtu 80 denních sazeb po 800 Kč, tedy v celkové výši 64 000 Kč.

17. Pokud jde o trest odnětí svobody v délce 8 měsíců s podmíněným odkladem jeho výkonu na zkušební dobu v trvání 2 let, tento trest odvolací soud považuje za trest zákonný a zcela přiměřený. Výměra trestu odnětí svobody reflektuje dosavadní plnou bezúhonnost obžalovaného, a délka zkušební doby odráží i skutečnost, že obžalovaný se k trestné činnosti nedoznal a navíc jej

lze považovat za jejího hybatele. Krajský soud se zcela ztotožnil i s úvahou okresního soudu, že vzhledem k charakteru trestné činnosti je namíste obžalovanému [příjmení] spolu s trestem odnětí svobody s podmíněným odkladem jeho výkonu uložit i trest peněžitý. Pokud však jde o jeho výši, lze přisvědčit námitce obhajoby, že obžalovaný [příjmení] nebyl okresním soudem ke svým majetkovým poměrům dostatečně vyslechnut, byť jejich detailní zjištění je nezbytným předpokladem pro zákonné vyměření tohoto trestu. V rámci veřejného zasedání před odvolacím soudem byl proto proveden doplňující výslech obžalovaného [příjmení], z něhož byla mj. zjištěna i výše jeho závazků. Obžalovaný upřesnil, že měsíčně splácí s manželkou hypotéku na rodinný dům částkou 11 000 Kč, dále hradí náklady na energie částkou 6 000 – 7 000 Kč a vyživuje dva nezletilé syny. Jak pak obžalovaný uváděl již před okresním soudem, jeho příjem v posledních čtyřech měsících činí částku 27 000 Kč a naspořeno má cca 50 000 Kč. Při zvážení osobních a majetkových poměrů obžalovaného, s přihlédnutím ke konkrétní závažnosti spáchaného přečinu a současně ukládanému trestu odnětí svobody s podmíněným odkladem jeho výkonu dospěl krajský soud k závěru, že okresním soudem zvolená celková výměra peněžitého trestu je výměrou příliš přísnou (§ 258 odst. 1 písm. e) trestního zákoníku). Dle § 68 odst. 3 trestního zákoníku počet denních sazeb peněžitého trestu soud určí s přihlédnutím k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu. Výši jedné denní sazby peněžitého trestu pak stanoví soud se zřetelem k osobním a majetkovým poměrům pachatele, přitom vychází zpravidla z čistého příjmu, který pachatel má nebo by mohl mít průměrně za jeden den. Pokud jde o konkrétní závažnost trestného jednání obžalovaného, nutno vzít v úvahu, že obžalovaný se dopustil přečinu, tedy trestného činu nižší typové závažnosti. Ani počet osob, které se buď sám, nebo prostřednictvím prostředníka, snažil ovlivnit, a z nichž se navíc naprostá většina nakonec k volbám nedostavila, výraznějším způsobem závažnost předmětného přečinu nezvyšuje. Pokud pak byla soudem I. stupně vyšší společenská škodlivost jednání obžalovaného dovozována z míry narušení života v obci, nelze přehlédnout, že okresní soud zároveň zkonstatoval, že míra narušení sousedských vztahů v obci nesouvisí toliko s projednávanou trestnou činností. Proto krajský soud shledal přiměřeným stanovit obžalovanému celkem 40denních sazeb peněžitého trestu (když při rozhodování o přeměně peněžitého trestu v trest odnětí svobody se každá nezaplacená částka odpovídající jedné denní sazbě počítá za dva dny odnětí svobody). Zohledňujíc pak jednak čistý měsíční příjem obžalovaného, jednak shora popsané závazky obžalovaného včetně měsíčních splátek hypotéky (kdy okresní soud vycházel z absence dluhů i exekucí) krajský soud považoval za odpovídající výši denní sazby částku 500 Kč. Peněžitý trest v celkové výši 20 000 Kč pak odpovídá cca dvojnásobku finanční částky, kterou obžalovaný [příjmení] vyčlenil pro rozdělení mezi potencionální voliče, a jejímž prostřednictvím se tedy snažil ovlivnit výsledky voleb do obecního zastupitelstva. Právě takto zvolenou kombinací trestů krajský soud považuje za vyváženou, odpovídající jak osobě obžalovaného a jeho osobním a majetkovým poměrům, tak konkrétnímu charakteru a následkům jím spáchané trestné činnosti.

18. Vzhledem ke shora uvedenému odvolací soud k odvolání obžalovaného [příjmení] podle § 258 odst. 1 písm. e), odst. 2 trestního řádu napadené rozhodnutí zrušil ve výroku o uloženém peněžitém trestu a podle § 259 odst. 3 písm. b) trestního řádu při nezměněném výroku o vině a výroku o trestu odnětí svobody s podmíněným odkladem jeho výkonu nově rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozsudku. Zbývá dodat, že ve výroku o trestu odnětí svobody s podmíněným odkladem jeho výkonu došlo k určité nepřesnosti spočívající v tom, že trest měl být ukládán správně pouze podle § 351 trestního zákoníku, nikoli dle odstavce 1 tohoto ustanovení, nicméně za situace, kdy příslušný paragraf není členěn na odstavce, je jednoznačné a zřejmé, v jaké sazbě byl okresním soudem trest ukládán.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat do dvou měsíců od jeho doručení dovolání k Nejvyššímu soudu v Brně prostřednictvím soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni (§ 265c trestního řádu, § 265e odst. 1 trestního řádu), a to ve trojím vyhotovení.

Dovolání mohou podat:

- a) nejvyšší státní zástupce na návrh krajského nebo vrchního státního zástupce anebo i bez takového návrhu pro nesprávnost kteréhokoli výroku rozhodnutí soudu, a to ve prospěch i v neprospěch obviněného,
- b) obviněný pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká (§ 265d odst. 1 trestního řádu).

Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno (§ 265d odst. 2 trestního řádu).

V dovolání musí být vedle obecných náležitostí podání (§ 59 odst. 3) uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až l) nebo § 265b odst. 2, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání, lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání (§ 265f odst. 1, 2 trestního řádu).

Tábor 15. června 2023

Mgr. Milena Vránková
předsedkyně senátu